Toruń, dnia 1 Kwietnia 1936 r.

POMORSKI



DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 8.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

91.

Zarządzenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 25 marca 1936 r.

o podziale województwa pomorskiego na okręgi rejestracji taboru żeglugi śródlądowej oraz o sposobie przeprowadzenia rejestracji.

Rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 22 czerwca 1935 r. o rejestracji statków i łodzi żeglugi śródlądowej (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 330) nałożono obowiązek przeprowadzania rejestracji wyłącznie na Państwowe Zarządy Wodne.

Dla wykonania tego rozporządzenia ustalam następujący podział województwa pomorskiego na okręgi administracyjne poszczególnych Państwowych Zarządów Wodnych.

1. Do Państwowego Zarządu Wodnego w Toruniu należy przeprowadzenie rejestracji na obszarze obejmującym:

a) Powiat toruński — cały
b) Powiat wąbrzeski — cały
c) Powiat brodnicki — za wyjątkiem dorzecza Lutryny, obejmującego gminy zbiorowe: Nieżywięć, Bobrowo, Jabłonowo I (miejską) i Jabłonowo II, (wiejską) a zarządzanego przez Państwowy Zarząd Wodny w Chełmnie.
d) Powiat lubawski — cały
e) Powiat działdowski z wyjątkiem dorzecza Działdówki. Dorzecze Działdówki (górnego biegu Wkry), obejmujące gminy zbiorowe Działdowo I (miejska), Działdowo II (wiejska) i Iłowo w całości, a z gminy Filice południową jej część oraz południową część gminy Płośnica stanowi rejon administrowany przez Państwowy Zarząd Wodny w Wyszkowie. Sposób dokonywania rejestracji łodzi w dorzeczu Działdówki ustali się dodatkowo w porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim Warszawskim.

2. Do Państwowego Zarządu Wodnego w Chełmnie należy przeprowadzenie rejestracji na obszerze, obejmującym:

a) Powiat sępoleński — cały
b) Powiat tucholski — cały
c) Powiat świecki — cały
d) Powiat chojnicki — cały
e) Z powiatu kościerskiego gminy zbiorowe Lipusz, Dziemiany i Kościerzyna.
f) Z powiatu starogardzkiego gminy zbiorowe: Osieczna, Lubichowo i Osiek.
g) Powiat chełmiński — cały
h) Powiat grudziądzki — cały
i) z powiatu brodnickiego — dorzecze Lutryny obejmujące gminy wyszczególnione pod 1 c).

3. Do Państwowego Zarządu Wodnego w Tczewie należy przeprowadzenie rejestracji na obszarze, obejmującym:

a) Powiat morski — cały
b) Powiat kartuski — cały
c) Z powiatu kościerskiego gminy zbiorowe: Nowa Karczma, Liniewo, Stara Kiszewa, Skarszewy, Pogódki.
d) Powiat tczewski — cały
e) Z powiatu starogardzkiego gminy zbiorowe: Piece, Zblewo, Starogard I i II, Bobowo, Skórcz I i II i Leśna Jania.

Państwowe Zarządy Wodne roześlą gminom zbiorowym odpowiednią ilość formularzy „zgłoszenia", celem wypełnienia ich przez właścicieli łodzi.

Zarządy gminne ogłoszą w sposób w miejscu przyjęty o obowiązku zgłaszania corocznie łodzi do rejestracji, dopilnują należytego wypełnienia zgłoszeń i odeślą wypełnione zgłoszenia przy pierwszej rejestracji do dnia 18 kwietnia 1936 r. do właściwych Państwowych Zarządów Wodnych, a w latach następnych w terminie najpóźniej do dnia 1 kwietnia. Po otrzymaniu z Państwowych Zarządów Wodnych dokumentów rejestracyjnych i tabliczek, Zarządy gminne doręczą je właścicielom łodzi, zainkasują należytość za tabliczki i odeślą pod adresem wskaznym przez Państwowy Zarząd Wodny.

Nr. ŻMT 1/1.

Wojewoda:
w z. (—) Z. Szczepański,
Wicewojewoda.

92.

Ogłoszenie
Wojewody Pomorskiego

z dnia 9 marca 1936 r.

o zatwierdzeniu statutu spółki rybackiej jeziorowej Zamkowe.

Podaje się do wiadomości, że decyzją z dnia 9 marca 1936 r. Nr. RR 47/180/35 wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej Zamkowe obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Zamkowe na strudze Radzyńskiej Nr. 2 ustalonego orzeczeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 21 maja 1935 r. Nr. RR 47/180 (Pom. Dz. Woj. Nr. 11, poz. 114).

Przez zatwierdzenie statutu spółki orzeczono równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Za Wojewodę:
(—) Ceceniowski,
Naczelnik Wydziału Rolnictwa
i Reform Rolnych.

93.

Ogłoszenie
Wojewody Pomorskiego

z dnia 11 marca 1936 r.

dotyczące mierniczego przysięgłego Eustachego Stawiarskiego.

Na podstawie § 13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 412) o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych, podaję do publicznej wiadomości, że p. Eustachy Stawiarski, zamieszkały w Toruniu przy Szosie Chełmińskiej Nr. 128 a otrzymał dekretem z dnia 12 lutego 1936 r. Nr. KOP 5/143 tytuł i uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Przysięgę złożył w dniu 2 marca 1936 r.

Za Wojewodę:
(—) Inż. J. Marynowski,
Naczelnik Wydz. Kom. Budowl.

94.

Ogłoszenie
Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego

z dnia 7 marca 1936 r.

o unieważnieniu tablic samochodowych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 sierpnia 1933 r. Nr. DR 161-4/1 ogłaszam co następuje:

1. Unieważnia się na przeciąg trzech lat kalendarzowych zagubione tablice samochodowe PM. 53201.

2. Unieważnia się na przeciąg trzech lat kalendarzowych zagubione tablice samochodowe PM. 52118.

3. Unieważnia się na przeciąg trzech lat kalendarzowych zagubione tablice samochodu PM. 12644.

4. Unieważnia się na przeciąg trzech lat kalendarzowych zagubioną tablicę motocyklową PM. 54752.

5. Unieważnia się na przeciąg trzech lat kalendarzowych zagubione tablice motocykla z wózkiem PM. 53066.

6. Unieważnia się na przeciąg trzech lat kalendarzowych zagubione tablice samochodu PM. 51266.

Za Wojewodę:
(—) Inż. E. Mierzejewski,
Referendarz.

95.

Obwieszczenie
Pomorskiej Izby Rolniczej

z dnia 13 marca 1936 r.

w sprawie wprowadzenia opłat od buhajów nieuznanych.

Na podstawie art. 10 ust. (1) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 349) Pomorska Izba Rolnicza ustanawia na obszarze powiatów: toruńskiego, chełmińskiego, wąbrzeskiego, świeckiego, sępoleńskiego, tczewskiego i morskiego z wyłączeniem gmin Chwaszczyno, Strzepcz i W. Donimierz opłaty od bohajów nieuznanych na przeglądach kwalifikacyjnych w r. 1936 i następnych w wysokości 50 zł od sztuki za

każdy rok kalendarzowy, przyczem termin uiszczenia opłaty ustala się na dzień 1 października.

Prezes:
(—) Jan Donimirski.

96.

Rozporządzenie
Komisarza Rządu w Gdyni
z dnia 7 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) łącznie z art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o ustroju miasta Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 630), po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo - Handlowej, zarządzam co następuje.

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich w mieści Gdyni wynoszą:	Złotych
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,08
każdej dalszej kondygnacji . . .	0,05
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm budynku parterowego	0,13
każdej dalszej kondygnacji . . .	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.	
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,25
każdej dalszej kondygnacji . . .	0.12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzącej do wyżej wymienionych przewodów dymowych	0,05
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika	0,60

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj, oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r. i obowiązuje na obszarze miasta i portu Gdyni.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Komisarza Rządu w Gdyni z dnia 25 sierpnia 1933 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 22, poz. 234).

Komisarz Rządu:
w z.
(—) inż. Wł. Szaniawski,
Wicekomisarz Rządu.

97.

**Rozporządzenie
Starosty powiatowego tucholskiego**

z dnia 9 lutego 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Starosty powiatowego tucholskiego z dnia 28 stycznia 1929 r. ustalającego godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364), po wysłuchaniu opinji Okręgowego Inspektora Pracy w Toruniu, Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu, Izby Przemysłowo - Handlowej w Gdyni, zarządu miejskiego w Tucholi i zarządów gminnych, zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty powiatowego tucholskiego z dnia 28 stycznia 1929 r. ustalające godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów (Pom. Dz. Woj. Nr. 9, poz. 59) ulega następującym zmianom: W § 7 zdanie pierwsze końcowy wyraz „22-ej" zastępuje się wyrazem „23-ej".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) Jerzy Hryniewski.

98.

**Rozporządzenie
Starosty powiatowego lubawskiego**

z dnia 28 lutego 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Starosty powiatowego lubawskiego z dnia 30 stycznia 1929 r. o godzinach otwierania i zamykania sklepów i zakładów.

Na podstawie art. 6 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364), w porozumieniu z Okręgowym Inspektorem Pracy i po wysłuchaniu opinji rad miejskich oraz Izby Przemysłowo - Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie Starosty powiatowego lubawskiego z dnia 30 stycznia 1929 r. o ustaleniu godzin otwierania i zamykania sklepów i zakładów (Pom. Dz. Woj. Nr. 11, poz. 68) ulega następującej zmianie: § 7 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

Jadłodajnie, jak: restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, paszteciarnie, piwiarnie, winiarnie, miodarne, garkuchnie, bary, kuchnie publiczne, bufety, szynki, traktjernie, karczmy i gospody w Nowemmieście i Lubawie mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia od godziny 7 do godziny 24; we wszystkich innych miejscowościach powiatu lubawskiego od godziny 7 do godziny 23.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) Dr. W. Tomczyński.

99.

**Rozporządzenie
Starosty morskiego**

z dnia 5 marca 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowych, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach Wejherowo i Puck zł.	w pozostałych miejscow. pow. zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,08	0 09
każdej dalszej kondygnacji	0.04	0,C6
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,12
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,22
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0.11
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzącej do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,05	0.07
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,50	0,50

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty morskiego w Wejherowie z dnia 17 lutego 1932 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Na. 6, poz. 84).

Starosta morski:
(—) Wendorff.

100.

Rozporządzenie Starosty powiatowego chojnickiego

z dnia 13 marca 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7

czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą	W miastach Chojnice i Czersk zł.	w pozostałych miejscow. pow. zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,07	0.12
każdej dalszej kondygnacji	0.04	0.06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,16
każdej dalszej kondygnacji	0,06	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,25
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0.04	0.05
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0.50	0.50

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego chojnickiego z dnia 15 marca 1933 r. i z dnia 14 maja 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 80) 1933 i Nr. 12, poz. 128/1935.

Starosta Powiatowy:

(—) T. Lipski.

101.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego grudziądzkiego

z dnia 13 marca 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą.	w miast Łasin i Radzyn bez wybudow. zł.	w pozostałych miejscow. pow. i wybudow. Łasina i Radzyna zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,08	0,11
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,15
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójna wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,24
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,05	0,07
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,60	0,70

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie“ rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego grudziądz-

kiego z dnia 10 marca 1933 r. i z dnia 21 maja 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 79/1933 i Nr. 14, poz. 157/1935).

Nr. G. 22/2.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Mgr. Belina,
wicestarosta.

102.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego chełmińskiego
z dnia 14 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	W mieście Chełmnie zł.	w pozostałych miejsc. powiatu zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,07	0,09
każdej dalszej kondygnacji	0,03	0,05
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,13
każdej dalszej kondygnacji	0.07	0,07
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat . . .		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0.20	0.24
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,03	0,03
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0.40	0,40

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego chełmińskiego z dnia 23 marca 1932 r. i z dnia 28 marca 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 122) 1932 i Nr. 9, poz. 90/1935).

Starosta Powiatowy:

(—) Br. Biały.

103.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego kartuskiego

z dnia 14 marca 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w mieście Kartuzy zł.	w pozostałych miejscowościach powiatu zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,08	0,10
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,16
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,25
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,04	0,05
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0.50	0,50

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporzadzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie“ rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego kartuskiego z dnia 10 kwietnia 1934 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 9, poz. 97).

Starosta Powiatowy:
(—) Czarnocki.

104.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego toruńskiego
z dnia 14 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach w Chełmży i w Podgórzu zł.	w pozostałych miejscach powiatu zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego do 27×27 cm budynku parterowego	0,08	0,10
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,15
każdej dalszej kondygnacji	0,06	0,07
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,18	0,20
każdej dalszej kondygnacji	0,09	0,10
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,04	0,05
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,45	0,45

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie“ rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego toruńskiego z dnia 29 lipca 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 18, poz. 197).

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Mgr. A. Kowalski,
wicestarosta.

105.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego brodnickiego
z dnia 20 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach: Brodnica i Górzno zł.	w pozostałych miejsc. powiatu zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,06	0,09
każdej dalszej kondygnacji	0,03	0,05
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,12
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,07
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,20
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,10
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,05	0,05
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,40	0,40

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usuniecie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów. posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1. poddasze liczy się jako kondygnacje, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objete niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będa karani w drodze postepowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporzadzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego brodnickiego z dnia 6 sierpnia 1931 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 22. poz. 368).

Nr. G. 13/2.

Starosta Powiatowy:
(—) Galusiński.

106.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego wąbrzeskiego
z dnia 24 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach: Wąbrzeźnie, Kowalewie, Golubiu zł	w pozostał. miejscow. powiatu zł
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,08	0,12
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27 × 27 cm budynku parterowego	0,12	0,16
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,25
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,05	0,06
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,50	0,50

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyi, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnację, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów domowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązująca rozporządzenie Starosty powiatowego wąbrzeskiego z dnia 20 września 1933 r. i z dnia 4 maja 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 26, poz. 282) 1933 i Nr. 11, poz. 118/1935).

Starosta Powiatowy:
(—) Kalkstein.

107.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego lubawskiego
z dnia 2 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach Nowemiasto i Lubawa zł	w pozostał. miejscow. powiatu zł
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,07	0,10
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm budynku parterowego	0,12	0,15
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,25
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych	0,04	0,04
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika	0,40	0,40

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 (rano) lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów dymowych w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno-administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego lubawskiego z dnia 30 kwietnia 1934 r. i z dnia 10 kwietnia 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 11, poz. 125/1934 i Nr. 10, poz. 105/1935 r.)

Starosta Powiatowy:
(—) Dr. W. Tomczyński.

108.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego tucholskiego
z dnia 28 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w mieście Tuchola zł	w pozostał. miejscow. powiatu zł
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,07	0,10
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm budynku parterowego	0,12	0 14
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,25
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych	0 04	0,04
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika	0,60	0,60

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 (rano) lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione, reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów dymowych w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno-administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Rz. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego tucholskiego z dnia 9 kwietnia 1934 r. i z dnia 16 września 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 9 poz. 96/1934 i Nr. 21, poz. 246/1935).

Starosta Powiatowy:
(—) Jerzy Hryniewski.

109.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego działdowskiego
z dnia 27 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach Działdowie i Lidzbarku zł	w pozostał. miejscow. powiatu zł
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm budynku parterowego	0,07	0,10
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,05
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm budynku parterowego	0,12	0,15
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,25
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych	0,04	0,05
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika	0,50	0,50

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 (rano) lub po godzinie 17 (po południu albo będą wy-

konane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione, reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów dymowych w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno-administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. Rz. P. Nr. 53, poz. 468). w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego działdowskiego z dnia 5 stycznia 1934 r. i z dnia 15 listopada 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 7 poz. 68/1934 i Nr. 25, poz. 294/1935).

p. o. Starosta Powiatowy:
(—) Horwath.

110.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego sępoleńskiego
z dnia 25 marca 1936 r.
o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach bez wybudowań zł	w pozostałych miejscow. powiatu i na wybud. miasta zł
1. Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm. budynku parterowego	0,08	0,12
każdej dalszej kondygnacji	0,04	0,06
2. Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm. budynku parterowego	0,12	0,16
każdej dalszej kondygnacji	0,07	0,08
3. Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.		
4. Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,25
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,12

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach bez wybudowań zł	w pozostałych miejscow. powiatu i na wybud. miasta zł
5. Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzących do wyżej wymienionych przewodów dymowych . . .	0,04	0,05
6. Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika	0,60	0,60

7. Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7-mą (rano) lub po godzinie 17-tej (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
8. Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.
9. Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich wymienionych w § 1, poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej raz w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów dymowych w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno-administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego sępoleńskiego z dnia 20 października 1931 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 23 poz. 395).

Starosta powiatowy:

w z.

(—) Ziółkowski,

podreferendarz.

111.

Rozporządzenie
Starosty powiatowego świeckiego

z dnia 25 marca 1936 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350), po wysłuchaniu opinji zarządów miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo - Handlowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Maksymalne opłaty dla przemysłowców kominiarskich wynoszą:	w miastach Świecie i Nowe zł.	w pozostałych miejsc. powiatu, zł.
1) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju do 27×27 cm. budynku parterowego	0,06	0,09
każdej dalszej kondygnacji	0.04	0,05
2) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) o przekroju ponad 27×27 cm. budynku parterowego	0,12	0,15
każdej dalszej kondygnacji	0,06	0,07
3) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego) jak w punkcie 1 lub 2, służącego celom przemysłowym, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.		
4) Za wyczyszczenie czynnego przewodu dymowego (kominowego)centralnego ogrzewania budynku parterowego	0,20	0,20
każdej dalszej kondygnacji	0,10	0,10
5) Za wyczyszczenie czynnego kanału lub rury pobocznej, dochodzącej do wyżej wymienionych przewodów dymowych	0,04	0,05
6) Za wypalenie przewodu dymowego — za każdą godzinę i każdego pracownika .	0,40	0,40

7) Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 (rano) lub po godzinie 17 (po południu) albo będą wykonane w tym czasie na żądanie — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

8) Za wydanie opinji lub za rewizję przewodów dymowych oraz kanałów i rur pobocznych tych przewodów przy odbiorze nowych lub przebudowanych budynków, bez lub z wystawieniem poświadczenia — płaci się podwójną wysokość normalnych opłat.

9) Za prace kominiarskie w niniejszem rozporządzeniu niewymienione reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

§ 2.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się dokładne wyczyszczenie przewodu dymowego, kanałów i rur pobocznych, oraz wybranie i usunięcie sadzy.

Za służące celom przemysłowym uważa się przewody dymowe specjalnych palenisk zakładów przemysłowych, n. p. piekarń, masarń, kuźni itp. oraz zakładów, posiadających większe paleniska, n. p. hoteli, kawiarń, restauracyj, pensjonatów itp.

Przy obliczaniu opłat kominiarskich, wymienionych w § 1(poddasze liczy się jako kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza wysokość przewodu dymowego przekracza 3 metry; piwnice liczy się jako kondygnacje, gdy przewody dymowe tam sięgają.

Opłaty za czynności kominiarskie, objęte niniejszem rozporządzeniem, wolno żądać tylko od właściciela domu lub jego zastępcy.

Na żądanie właściciela nieruchomości lub jego zastępcy winien przemysłowiec kominiarski przedstawić przynajmniej w roku rachunek szczegółowy, z wyliczeniem: rodzaju pracy, ilości wyczyszczonych przewodów dymowych i ewentualnych kanałów lub rur pobocznych, wysokości przewodów dymowych w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia (według kondygnacyj), oraz ceny jednostkowej i ogólnej.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze postępowania karno - administracyjnego na podstawie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Starosty powiatowego świeckiego z dnia 23 marca 1933 r. i z dnia 16 lipca 1935 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich (Pom. Dz. Woj. Nr. 8, poz. 81 z 1933 i Nr. 16, poz. 173 z 1935).

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Dołżycki,
Wicestarosta.

112.

Zarządzenie
Starosty powiatowego działdowskiego

z dnia 27 lutego 1936 r.

o uznaniu części powiatu działdowskiego za zagrożoną rakiem ziemniaczanym.

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) o zwalczaniu chorób roślinnych oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin, oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 3. sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 644) na wniosek Stacji Ochrony Roślin Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu z dnia 15 listopada 1935 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Na gruntach gromad:

1) Truszczyny, Rumian, Naguszewo, Dębień, Rybno i Zarybinek, należących do gm. zb. Rybno,

2) Wądzyn, Nowawieś, Szczupliny, Prusy, Tuczki, Żabiny, Rapaty, Gralewo, Myślęta i Koszelewy, należących do gm. zb. Żabiny.

3) Uzdowo, Kramarzewo, Wilamowo, W. Turza, Filice, Klęczkowo, Krasnołąka, Burkat, Komorniki, należących do gm. zb. Filice,

4) Kisiny, Rywoczyny, Bursz, Kurki, należących do gm. zb. Działdowo,

5) Chorap, Brodowo, Dzwierzna, Iłowo, Kraszewo, Narzym, Purgałki, Sochy, Szczenka, Białuty, Dwukoły, należących do gm. zb. Iłowo,

obowiązani są ich właściciele i użytkownicy obsadzić ziemniakami rakoodpornemi na wiosnę 1936 r. Wszelkie pola, leżące bliżej, aniżeli 200 m od wszelkich zabudowań oraz wszystkie t. zw. ogrody, będące stale pod uprawą ziemniaków.

§ 2.

Ziemniaki wyprodukowane z sadzeniaków rakoodpornych, winny być użyte wyłącznie do sadzenia na wiosnę 1937 r.

§ 3.

Właściciele i użytkownicy gruntów na obszarze zagrożonym rakiem ziemniaczanym winni stopniowo przechodzić do uprawy ziemniaków rakoodpornych i od 1938 r. uprawiać tylko ziemniaki odmian rakoodpornych.

§ 4.

Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia będą karani na zasadzie art. 13 i następnych rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922).

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) Horwarth.

113.

Ogłoszenie
Starosty grodzkiego grudziądzkiego

z dnia 12 lutego 1936 r.

o unieważnieniu pozwolenia na broń.

Na podstawie § 2 rozporzadzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam zagubione pozwolenie na broń Nr. AP 5/77, wystawione przez Starostwo grodzkie grudziadzkie dnia 3 stycznia 1935 r. na Kolejowe Przysposobienie Wojskowe w Grudziądzu.

Starosta Grodzki:
w/z. (—) mgr. Belina,
wicestarosta.

114.

Ogłoszenie
Starosty morskiego

z dnia 17 marca 1936 r.

o doręczeniu pism.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) zawiadamiam, że w starostwie morskiem w Wejherowie są do odebrania pisma starostwa, oznaczone Nr. Pr. 27/1 z dn. 24 stycznia 1936 r. w sprawie dokonania prac pomiarowych na gruntach, przewidzianych pod budowę portu rybackiego w Wielkiej Wsi, dla następujących adresatów:

1) Przemysł Rybny na P. Bałtyku Sp. Akc.,
2) Kop Jakób,
3) Usłaszewski Mieczysław, inż.,
4) Marszałek Mieczysław,

5) Bilińska Franciszka, pielęgniarka,
6) Puzyna Zofja z d. Brael-Plater.
7) Pieńkowski Antoni, Aleksander, kapitan,
8) Połchowski Józef, ob. ziemski,
9) Sochowa Helena z Reissów i Dr. Socha Jan,
10) Bednarski Stefan, notarjusz,
11) Marzynowski Stanisław i Nieniewski Wincenty,
12) Słobodzińscy Wacław i Józef,
13) Andrzejewski Aleksander,
14) Dr. Zaborski Bohdan i żona Stefanja,
15) Stowarzyszenie Zakładów Wychowania pod wezwaniem „Najświętszej Rodziny",
16) Eisenstadt Herman,
17) Kuchnowska Marja z Białków, wdowa.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu 2 ogłoszenia w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Morski:
(—) Wendorff.

115

Ogłoszenie
Komisarza Rządu w Gdyni
z dnia 22 marca 1936 r.
o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 2146, wystawiony przez Komisarjat Rządu w Gdyni w dniu 31 grudnia 1934 r., na nazwisko Wiktora Marciniewicza.

Za Komisarza Rządu:
w. z.
(—) inż. Wł. Szaniawski,
Wicekomisarz Rządu.

116.

Ogłoszenie
Zarządu Miejskiego w Toruniu
z dnia 31 stycznia 1936 r.
o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłasza się: Unieważnia się dowód osobisty Nr. 6481, zgubiony w drodze z Lubicza do Torunia, wystawiony przez Zarząd Miejski w Toruniu dnia 14 kwietnia 1932 r. na nazwisko Franciszka Witkowskiego, urodzonego dnia 27 maja 1890 r. w Wąbrzeźnie, zamieszkałego w Toruniu, przy ul. Szosa Chełmińska 96.
Nr. 6630/397/36.

Za Prezydenta Miasta:
(—) Bała,
Wiceprezydent Miasta.

117.

Ogłoszenie
Zarządu Miejskiego w Starogardzie
z dnia 19 marca 1936 r.
o unieważnieniu dowodów osobistych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam następujące dowody osobiste:

1) Nr. 354/31, wystawiony dnia 27 czerwca 1931 r. na nazwisko Klemensa Dobkego, urodzonego dnia 30 listopada 1904 r.;

2) Nr. 520, wystawiony dnia 9 sierpnia 1933 r. na nazwisko Jana Pelplińskiego, urodzonego dnia 24 czerwca 1907 r.;

3) Nr. 1525/29, wystawiony dnia 12 grudnia 1929 r. na nazwisko Józefa Szarmacha, urodzonego dnia 10 marca 1908 r.

4) Nr. 22/33, wystawiony dnia 24 listopada 1933 r. na nazwisko Jana Schnazego, urodzonego dnia 24 października 1919 r.

Burmistrz:
(—) Hora,
Kom. burmistrz.

118.

Ogłoszenie
Zarządu Gminnego w Sierakowicach
z dnia 11 grudnia 1935 r.
o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 63, wystawiony przez Sołtysa b. gminy Szopa, powiat kar-

tuski, dnia 6 stycznia 1930 r., na nazwisko Franciszka Złocha, urodzonego dnia 16 kwietnia 1907 r. w Borze.

Wójt:
(—) Gronowski.

119.

**Ogłoszenie
Zarządu Gminnego w Chojnicach**
z dnia 27 lutego 1936 r.
o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 2/35, wystawiony dnia 12 kwietnia 1935 r. na nazwisko Mechthild Fischer z Jarcewa, urodzonej dnia 3 kwietnia 1920 r. z równoczesnem stwierdzonem obywatelstwem polskiem Nr. A. P. 25/573 z dnia 15 kwietnia 1935 r., wydane przez Starostwo Powiatowe w Chojnicach.

Wójt:
(—) Trawicki.

120.

**Ogłoszenie
Zarządu Gminnego w Tczewie**
z dnia 9 marca 1936 r.
o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam dowód osobisty Nr. 26, wystawiony przez byłe Solectwo Suchostrzygi dnia 8 lipca 1929 r. na nazwisko Adolfa Paczkowskiego, urodzonego dnia 21 września 1892 r. w Gardeji.

Wójt:
(—) Cejrowski.

121.

Sprostowanie.

W ogłoszeniu Komisarza Rządu w Gdyni o wyłożeniu uchwalonego ogólnego planu zabudowania m. Gdyni do powszechnego przeglądu, zamieszczonem w numerze 4 Pomorskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 15 lutego 1936 r. poz. 49 w pierwszem zdaniu, pierwszego ustępu, po słowach: „Na podstawie" powinno być „art. 30" zamiast „art. 50".

Komisarz Rządu:
w. z.
(—) inż. Wł. Szaniawski,
Wicekomisarz Rządu.

122.

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

1. Przetarg przymusowy. Nieruchomości położone w Skarszewach i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisane w księdze gruntowej Skarszewy wyk. liczba 476, 613, 673 i 715, na nazwisko Aleksandra Wróblewskiego, właściciela tartaku w Skarszewach, zostanie w drodze egzekucji dnia 19 czerwca 1936 o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, sala Nr. 11.

Nieruchomość składa się:

a) Skarszewy, karta 476 o obszarze 3.76.43 ha gruntu zabudowanego (dom mieszkalny dla robotników z podwórzem) z czystym dochodem jako podstawą do podatku gruntowego 0,65 talarów, wartość użytkowa budynku 290 mk. rocznie, artykuł matrykuły Nr. 378, księga podatku budynkowego Nr. 354;
b) Skarszewy, karta 613 o obszarze 1.32.92 ha gruntu zabudowanego (dom mieszkalny z podwórzem i ogrodem, stajnia, szopą do sprzętów, tartakiem, szopą do desek i dalszą szopą), czysty dochód jako podstawa do podatku grunt. 2,24 tal., wartość użytkowa do podatku budynkowego 1.168 mk., art. matrykuły Nr. 682, księgi podatku budynkowego Nr. 344;
c) Skarszewy, karta 673, o obszarze 0.66.51 ha gruntu (podwórze przy dworcu) artykuł matrykuły Nr. 743;
d) Skarszewy, karta 715 o obszarze 13.63 ha gruntu (przy kolei) artykuł matrykuły Nr. 782 — czysty dochód jako podstawa do podatku gruntowego 0,27 talarów.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 16 listopada 1929 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania,

prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 8/28.

Skarszewy, dnia 14 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

2. Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Grudziądzu i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Grudziądz, tom VII, karta 275 — Plac 23 Stycznia 5, o wartości użytkowej 3.150 mk., na imię kupca Stefana Wawrzyniaka z Grudziądza, zostanie w drodze przymusowego wykonania dnia 18 maja 1936 r. o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem, pokój Nr. 19.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 20 lutego 1933 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 40/29.

Grudziądz, dnia 4 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

3. Uchwała. W sprawie postępowania upadłościowego co do spadku po śp. Michale Robińskim z Brodnicy, wyznacza się termin końcowy na dzień 6 kwietnia 1936 r. godz. 10 w niżej podanym Sądzie, pokój Nr. 51.

3 N 2/28.

Brodnica, dnia 13 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

4. Uchwała. W sprawie upadłościowej firmy Bernard Ziółkowski w Grudziądzu co do majątku kupca Bernarda Ziółkowskiego w Grudziądzu, ulica Toruńska, zastanawia się postępowanie upadłościowe dla braku masy odpowiadającej kosztom postępowania.

3 N 11a/30.

Grudziądz, dnia 22 stycznia 1936 r.

Sąd Grodzki.

5. Uchwała. W sprawie upadłościowej firmy „Strug“ w Grudziądzu, zgodnie z wnioskiem zawartym w piśmie z 26 lutego 1936 r. zwalnia się dotychczasowego zarządcę konkursowego adwokata Roszaka i ustanawia się w jego miejsce Gustawa Muellera, urzędnika Banku Rolnego w Grudziądzu.

3 N 5/31.

Grudziądz, dnia 28 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

6. Obwieszczenie. W postępowaniu upadłościowem nad majątkiem firmy Leon Wachholz w Sępolnie, ustalono wynagrodzenie zarządcy w kwocie 1.000 zł. (słownie tysiąc złotych). Termin końcowy oraz termin dodatkowego sprawdzenia wierzytelności wyznacza się na 15 kwietnia 1936 r. godz. 11. Zatwierdzony uchwałą z dnia 11 marca 1936 rachunek końcowy wyłożony jest w sekretarjacie Sądu pokój 10 do wglądu interesowanym.

N 4/31.

Sępolno, dnia 11 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

7. W sprawie upadłościowej nad majątkiem kupca Franciszka Seidlera w Toruniu zastanawia Sąd postępowanie upadłościowe dla braku masy wystarczającej na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

V N 17/30.

Toruń, dnia 25 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

8. Ogłoszenie. W sprawie upadłościowej do spadku po śp. Osten-Sacken 3. N. 5/28 złożony jest rachunek końcowy w Sekretarjacie Sądu Grodzkiego w Brodnicy do wglądu.

Gdynia, dnia 24 marca 1936 r.

Henryk Chudziński,
zarządca masy upadłościowej.

9. Wywołanie. Irena Wojnowska, żona rolnika, zam. w maj. Batorowo, poczta Tarnowo-Podgórne, pow. Poznań, zastąp. przez adw. Szwedowskiego w Działdowie, postawiła wniosek o wywołanie listu hipotecznego, dotyczącego hipoteki, zapisanej na rzecz wnioskodawczyni w księdze wieczystej nieruchomości Wielkie Koszelewy k. 5 w dz. III, pod poz. 54 w kwocie 20.000 mk.

Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w dniu 2 lipca 1936 r. o godz. 12 w podpisanym Sądzie, pokój 17 odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym razie nastąpi unieważnienie dokumentu.

3 Co 10/36.

Działdowo, dnia 9 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

10. Wyrok. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! W sprawie wywoławczej Ubezpieczalni Społecznej w Grudziądzu, ul. Wybickiego 30, dział. przez komisarza Ubezpieczalni Społecznej Jerzego Kossowskiego, zast. przez adwokata Edmunda Kurowskiego w Grudziądzu, Sąd Grodzki w Grudziądzu przez sędziego grodzkiego Ornassa orzekł: List hipoteczny, odnoszący się do 40.000 mk. (czterdzieści tysięcy marek) z 4-proc. odsetkami zapisanych w księdze gruntowej Grudziądz, karta 116 w dziale III, pod nr. 15 na rzecz Powiatowej Kasy Oszczędności powiatu grudziądzkiego w Grudziądzu, uznaje się za pozbawiony mocy.

Koszty postępowania ponosi wnioskodawca.

Stan rzeczy i powody rozstrzygnięcia.

Ubezpieczalnia Społeczna w Grudziądzu, ul. Wybickiego 30, dział. przez komisarza Ubezpieczalni Społecznej Jerzego Kossowskiego, zast. przez adwokata Edmunda Kurowskiego w Grudziądzu, uprawdopodobniła zaginięcie dokumentu, w sentencji wyroku opisanego jako też okoliczności uprawniające go do postawienia wniosku na wywołanie.

Wniosek ten jest dopuszczalny po myśli §§ 1003 i nast. k. c. jak i art. 52 przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem.

Wywołanie to ogłoszono przez wywieszenie na tablicy sądowej, jak również przez ogłoszenie w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 23/35 z dnia 1. listopada 1935 r., oraz w Dniu Grudziądzkim z dnia 28 października 1935 r.

3 Co 552/35.

Sąd Grodzki.

11. Wywołanie. Zofja Dolecka, zamieszkała w Radzynie powiat Grudziądz, wystąpiła z wnioskiem, by Józefa Kalickiego, ur. 1844 r., który ostatnio mieszkał w Wymysłowie-Plebance, przy Radzynie powiat Grudziądz i zaginął, uznać za zmarłego.

Wspomnianego zaginionego wzywa się, aby w niżej oznaczonym sądzie, pokój 19 stawił się najpóźniej na terminie dnia 30 września 1936 r. godz. 10 gdyż inaczej zostanie uznany za zmarłego.

Wszyscy, którzyby mieli jaką wiadomość o życiu lub śmierci zaginionego, winni o tem donieść Sądowi najpóźniej w terminie powyższym.

3 Co 557/35.

Grudziądz, dnia 30 stycznia 1936 r.

Sąd Grodzki.

12. Wyrokiem wykluczającym z dnia 5-go marca 1936 r. II. Co. 164/35 pozbawiono mocy wierzytelność hipoteczną dla wierzycielki odnośnie do hipoteki w wysokości 15.000 marek wraz z 5-proc. odsetkami z tytułu pożyczki zapisanej na nieruchomości Puck, karta 56 w dziale III, pod Nr. 11 dla wierzycielki Marii Klebba w Berlinie Charlottenburg, obecnie miejsce zamieszkania nieznane.

II. Co. 164/35.

Sąd Grodzki Puck.

13. Postanowienie. Na wniosek Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu toruńskiego w

Toruniu, dział. przez dyrekcję w osobie dyrektora Michała Żabskiego — zast. przez adwokatów Niklewskiego i Herdegena w Toruniu, wdraża się postępowanie wywoławcze odnośnie do weksla wręczonego wnioskodawczyni w 1926 r., niewypełnionego co do daty i miejsca wystawienia i płatności oraz sumy, a zawierającego na blankiecie ostemplowanym na kwotę 10.000 zł., podpisy małżonków Leona i Zofji Czarlińskich z Brąchnówka w charakterze akceptantów weksla i podpis Cukrowni w Chełmży — Spółka Akcyjna w charakterze wystawcy i pierwszego indosanta.

Posiadacza powyższego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie wywoławczym w dniu 5 czerwca 1936 r. o godz. 12 przed podpisanym Sądem, pokój 41 zgłosił swe prawa i przedłożył dokument, gdyż w przeciwnym razie nastąpi jego umorzenie.

7 Co 22/36.

Toruń, dnia 2 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

14. Na wniosek Tadeusza Kentzera, właściciela majątku Lipniczek, pow. Toruń — zast. przez adwokata Brzuszkiewicza w Toruniu zarządza się postępowanie wywoławcze w celu wykluczenia prawa wierzyciela do długu gruntowego, zapisanego na nieruchomości Lipniczek k. 3 w dziale III, pod Nr. 44 w wysokości 6000 mk. z 5-proc. odsetkami na rzecz Elwiny Badicke, ostatnio zamieszkałej w Katowicach, jak również w celu wywołania listu gruntowego dla powyższego długu.

Wzywa się wierzyciela jak również posiadacza listu, aby najpóźniej do terminu wywoławczego w dniu 23 lipca 1936 r. godz. 12 przed podpisanym Sądem, pokój Nr. 37 zgłosił swe prawo i przedłożył dokument, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie wierzyciela z jego prawem i pozbawienie mocy dokumentu.

7 Co 7/35.

Toruń, dnia 24 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

15. W sprawie spadkowej Raczkowski, Sąd Spadkowy w Toruniu na posiedzeniu niejawnem w dniu 9 marca 1936 r. przez sędziego Matukiewicza postanowił zarządzić po myśli § 1978 i 1981 k. c. zarząd spadku po zmarłym dnia 15 maja 1935 r. kupcu Leonie Raczkowskim w Toruniu. Jako zarządcę spadku mianowano Józefa Milewskiego z Torunia, ul. Wyspiańskiego.

Toruń, dnia 9 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

16. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych zostało zapisane, że niżej wymienieni małżonkowie:

1. rolnik Alfons i Kazimiera z Lengowskich małżonkowie Brzóskiewicz, z Kamienia powiatu brodnickiego, umową z 25 października 1935 umówili ogólną wspólność majątkową;

2. rolnik Hellmuth-Gerhard i Jadwiga-Fryda z Gustów małżonkowie Dahm z Wądzyna pow. brodnickiego, umową z 18 listopada 1935,

3. rolnik Józef i Anastazja z Brzezickich małżonkowie Gruźlewscy z Wielkiego Głęboczka pow. brodnickiego, umową z 13 listopada 1935,

4. rolnik Franciszek i Helena z Mendatów małżonkowie Piotrowscy z Góral pow. brodnickiego, umową z 25 listopada 1935 umówili ogólną wspólność majątkową, która po śmierci jednego z nich ustaje;

5. Antoni i Lina z Littmanów rozwiedziona Berlin — małżonkowie Lisińscy z Brodnicy, umową z 18 lutego 1936,

6. aptekarz Leon i Bronisława z Kowalskich b. owdow. Sikorska — małżonkowie Jakubowscy z Górzna pow. brodnickiego, umową z 19 grudnia 1935,

7. rolnik Bolesław i Bronisława z Merglów małżonkowie Czajkowscy z Pokrzydowa powiatu brodnickiego, umową z 17 września 35,

8. kamasznik Josek Kubaszka z Jabłonowa pow. brodnickiego i tegoż żona Ryfka Zajde z Bełchatowa pow. piotrkowskiego, umową z 16 lipca 1935 zaprowadzili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa administracji i użytku męża wzgl. majątku żony;

9. kupiec Alojzy i Antonina z Brandtów małżonkowie Hermann z Sobiesierzna powiatu brodnickiego, umową z 16 lipca 1935 znieśli umowę z dnia 26 kwietnia 1930 dotąd sądownie niezapisaną ogólną wspólność majątkową i zaprowadzili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytkowania męża względem majątku żony;

10. rolnik Władysław i Wanda z Główczewskich małżonkowie Górzyńscy z Jastrzębia powiatu brodnickiego, umową z 7 listopada 1935 znieśli umową z dnia 16 listopada 1927 zawartą wspólność majątkową, wpisaną do rejestru małżeńskich praw majątkowych Sądu Grodzkiego w Lidzbarku, zn. aktów R. M. 546 i postanowili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem zarządu i użytkowania męża względem majątku żony.

Brodnica, dnia 6 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

17. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych R. M. 1453 wpisano co następuje: Dzierżawca majątku Bronisław Bo-

janowski i tegoż żona Izabela Bojanowska z domu Kurek w Kamlarkach postanowili umową notarjalną z dnia 4 października 1932 zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytku męża.

Chełmno, dnia 2 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

18. W tutejszym rejestrze małżeńskich spraw majątkowych R. M. 1454 wpisano co następuje: rolnik Robert Maks Rohde i tegoż żona Hilda Rohde z domu Schmidt w Mozgowinie, ustanowili umową notarjalną z dnia 27 maja 1935 r. ogólną wspólność majątkową.

Chełmno, dnia 12 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

19. W tutejszym rejestrze małżeńskich spraw majątkowych R. M. 1455 wpisano co następuje: kupiec Alojzy Bartosiński i tegoż żona Stanisława Bartosińska z domu Zakierska w Chełmnie, postanowili umową notarjalną z dnia 17 lutego 1936 zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa małżonka do zarządu i pobierania użytków. Do mienia wniesionego i zastrzeżonego mażonki należą przedmioty wyszczególnione w umowie małżeńskiej z dnia 17 lutego 1936 r.

Chełmno, dnia 12 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

20. W tut. rejestrze dla małżeńskich praw majątkowych wpisano na str. 956, że małżonkowie Lipscy Bolesław i Anastazja, ur. Dorau w Karsinie, umową notarjalną z dnia 17 stycznia 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową podług przepisów kodeksu cywilnego.

Czersk, dnia 11 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

21. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 566 dnia 17 marca 1936 wpisano, że handlowiec Bronisław Deppner oraz jego żona Walerja z domu Haase, oboje zamieszkali w Gdyni - Orłowie Morskiem, umową notarjalną z dnia 16 grudnia 1935 ustanowili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem mężowskiego prawa zarządu i użytkowania.

Sąd Grodzki w Gdyni.

22. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 565 dnia 17 marca 1936 wpisano, że rolnik Feliks Dorsz oraz jego żona Elżbieta z domu Krause, oboje zamieszkali w Pogórzu, umową notarjalną z dnia 14 stycznia 1936 ustanowili wspólność majątkową.

Sąd Grodzki w Gdyni.

23. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 325 wpisano dziś: Józef Jakacki, rolnik z Golubia i tegoż małżonka Marjanna z domu Prusińska, zaprowadzili umową z dnia 19 lutego 1936 r. rozdział majątkowy z wykluczeniem zarządu i pobierania użytków przez męża.

Golub, dnia 10 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

24. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych, pod liczbą 326 wpisano dziś: Józef Potorski, rolnik z Wielkiego Pulkowa powiat Wąbrzeźno i tegoż małżonka Kunegunda z Karskich, zaprowadzili umową z 25 lutego 1936 r. rozdział majątkowy z wykluczeniem zarządu i pobierania użytków przez męża.

Golub, dnia 10 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

25. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 324 wpisano dziś: Eugenjusz Ratyński, właściciel drogerji w Golubiu i tegoż małżonka Stanisława Ratyńska z domu Jakacka, zaprowadzili umową z dnia 19 lutego 1936 r. rozdział majątkowy z wykluczeniem zarządu i pobierania użytków przez męża.

Golub, dnia 12 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

26. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 328 wpisano dziś: Stanisław i Józefa z Wiśniewskich małżonkowie Olszewscy, rolnicy, zamieszkali w Ostrowitem, powiat Wąbrzeźno, aktem notarjalnym z dnia 8 lutego 1936 r. umówili ogólną wspólność majątkową.

Golub, dnia 20 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

27. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych pod liczbą 327 wpisano dziś: Wacław i Czesława z Olszewskich małżonkowie Wiwatowscy, rolnicy, zamieszkali w Ostrowitem, powiat Wąbrzeźno aktem notarjalnym z dnia 8 lutego 1936 r. umówili ogólną wspólność majątkową.

Golub, dnia 20 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

28. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod Nr. 1486, że małżonkowie rolnik Franciszek Jędrzejewski i żona Barbara z domu Witek, Szembruk powiat Grudziądz umową notarjalną z dnia 3 grudnia 1935 r. znieśli ogólną wspólność majątkową.

Grudziądz, dnia 2 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

29. W tut. rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano na str. 1399, że małżonkowie Leon i Agnieszka Zdrojewscy, rolnicy w Skorzewie, kontraktem z dnia 23 marca 1934 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową.

Kościerzyna, dnia 22 marca 1935 r.

Sąd Grodzki.

30. W tut. rejestrze dla małżeńskich praw majątkowych wpisano na str. 1400, że małżonkowie Walerjan i Agnieszka z Kosiedowskich Jendernal, rolnicy w Sluzie pow. Kościerzyna, kontraktem z dnia 5 lutego 1935 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową.

Kościerzyna, dnia 4 kwietnia 1935 r.

Sąd Grodzki.

31. W tut. rejestrze dla małżeńskich praw majątkowych wpisano na str. 1401, że małżonkowie Teofil i Franciszka Czecholińscy, rolnicy w Skorzewie pow. Kartuzy, kontraktem z dnia 19 stycznia 1935 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową.

Kościerzyna, dnia 4 maja 1935 r.

Sąd Grodzki.

32. W tut. rejestrze dla małżeńskich praw majątkowych wpisano na str. 1016, że ustanowioną wspólność majątkową zniesiono kontraktem z dnia 21 grudnia 1934 r.

Kościerzyna, dnia 4 kwietnia 1935 r.

Sąd Grodzki.

33. Do tutejszego rejestru małżeńskich spraw majątkowych pod Nr. 634 wpisano w dniu dzisiejszym co następuje: Walter Waetzoid, kowal i żona jego Jadwiga Berta z domu Schielke, zamieszkali w Mątawach na mocy umowy z dnia 29 marca 1935 r. zawarli ogólną wspólność majątkową małżeńską według przepisów obowiązującej ustawy cywilnej.

Nowe, dnia 8 listopada 1935 r.

Sąd Grodzki.

34. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 636 wpisano, że dentysta Franciszek Florjan Kujawski i żona tegoż Marta Agnieszka z domu Stasiewska, zamieszkali w Nowem, na mocy umowy z dnia 6 kwietnia 1935 r. zaprowadzili rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa zarządu i użytkowania męża co do wniesionego przez żonę mienia.

Nowe, dnia 18 grudnia 1935 r.

Sąd Grodzki.

35. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 1805 wpisano: małżonkowie Józef i Stanisława z d. Ziółkowska — Hoffmann z Marzęcic powiat Lubawa, aktem notarjalnym z dnia 12 września 1935 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszej wspólności po śmierci jednego z małżonków.

Nowemiasto, dnia 13 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

36. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 1804 wpisano: małżonkowie Józef i Magdalena z Dudulskich Kozłowscy, zam. w Gwiżdżinach powiat Lubawa, aktem notarjalnym z dnia 10 sierpnia 1935 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszej wspólności po śmierci jednego z małżonków.

Nowemiasto, dnia 13 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

37. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 1803 wpisano: małżonkowie Józef i Małgorzata z Szulców Kraskowscy z Sumina powiat Lubawa, aktem notarjalnym z dnia 27 czerwca 1935 ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszej wspólności po śmierci jednego z małżonków.

Nowemiasto, dnia 13 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

38. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 616, wpisano dziś, co następuje:
Jan Drzeżdżon, rolnik i Agnieszka z Kartasów Drzeżdżonowa w Pucku. Umową notarjalną z dnia 23 stycznia 1936 r. rep. 63 not. Brazewicza w Pucku, zawarli ogólną wspólność majątkową małżeńską według przepisów ustawy cywilnej z tem, że ustaje ona po śmierci jednego z nich.

Puck, dnia 22 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

39. W rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano: Edmund Piaskowski rolnik i jego żona Anna ur. Krauze w Małym Zajączku, umową z dnia 27 lutego 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową

Starogard, dnia 16 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

40. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. R M 2133 wpisano: Jan Chrościński i tegoż żona Bronisława z d. Sochódna, zam. w Król. Zalesiu pow. Świecie, aktem z dnia 4 lutego 1936 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Świecie, dnia 9 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

41. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu pod Nr. R M 2134 wpisano: Stefan Starszak i tegoż żona Genowefa z d. Zarzycka, zam. w Przysiersku, pow. Świecie, aktem z dnia 29 stycznia 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Świecie, dnia 9 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

42. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych R M 2108 wpisano: Konieczka Władysław i tegoż żona Wanda z d. Czerwińska, zam. w Osiu, aktem z dnia 26 lutego 1935 r. umówili rozdział majątkowy z wykluczeniem męża od zarządu i użytkowania majątku żony.

Świecie, dnia 14 marca 1935 r.

Sąd Grodzki.

43. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 285 przy wpisie Noggi Józefa i tegoż żony Heleny z d. Targańskiej zam. w Osiu wpisano: aktem z dnia 1 lutego 1935 r. znieśli ogólną wspólność majątkową i zaprowadzili rozdział majątkowy.

Świecie, dnia 16 marca 1935 r.

Sąd Grodzki.

44. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych R M 2110 wpisano: Kapka Anastazy i tegoż żona Wanda z d. Gackowska, zam. w Król. Zalesiu, aktem z dnia 13 lutego 1935 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Świecie, dnia 18 marca 1935 r.

Sąd Grodzki.

45. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. R M 2112 wpisano: Nehring Maks Karol i tegoż żona Agnieszka Regina z d. Bussgahn, zam. w Krąplewicach, aktem z dnia 10 kwietnia 1935 zawarli rozdział majątkowy z wykluczeniem męża od zarządu i użytkowania majątku żony.

Świecie, dnia 13 maja 1935 r.

Sąd Grodzki.

46. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych R M 2020 wpisano: Dalüge Adam, rolnik z Brzeźna i Erna, ur. Karau, omową notarjalną z dnia 14 listopada 1934 r. zaprowadzili rozdział majątków z wykluczeniem męża od zarządu i użytkowania majątku żony.

Świecie, dnia 21 czerwca 1935 r.

Sąd Grodzki.

47. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś pod Nr. 435 przy mał-

żonkach Zygmuncie Słomskim i tegoż żonie Stefanji Słomskiej z domu Orłowicz, oboje w Tczewie przy ul. Ogrodowej nr. 14: Umową z dnia 3 lipca 1909 r. wykluczono prawo zarządu i pobierania użytków przez męża.

Po obraniu sobie miejsca zamieszkania w Tczewie wpisano na podstawie wniosku z dn. 18 stycznia 1936 r.

Tczew, dnia 7 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

48. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 3012, że rolnik Otton Pommerening i jego żona Paulina z domu Rosinke z Papowa Toruńskiego kontraktem notarjalnym z dnia 1 lipca 1935 r. znieśli zawartą aktem notarjalnym notarjusza Wardy z dnia 27 maja 1926 ogólną wspólność majątkową i umówili zupełny rozdział majątkowy.

Toruń, dnia 22 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

49. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano na stronie 3013, że Otton i Erna z Scheererów małżonkowie Zittlau z Rozgartów pow. Toruń, kontraktem z dnia 28 grudnia 1935 r. umówili ogólną wspólność majątkową z tem, że po śmierci jednego z małżonków wspólność majątkowa nie ma nadal istnieć pomiędzy pozostałym przy życiu małżonkiem a wspólnemi potomkami.

Toruń, dnia 7 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

50. Wywołanie. Józef Walkowski w Toruniu, ul. Rybaki 49 wniósł o wykluczenie prawa wierzycieli do hipotek, zapisanych na nieruchomości Toruń-Rybaki k. 135 w dziale III. pod nr. 10 w kwocie 3.000 mk. na rzecz Pauliny Siewerts, urodz. Unger w Toruniu i pod nr. 12 w kwocie 5.000 mk. na rzecz nauczyciela Leona Dreyera w Toruniu

Wzywa się wymienionych wierzycieli wzgl. ich zastępców prawnych, aby najpóźniej w terminie w dniu 23 lipca 1936 r. o godz. 12 w podpisanym Sądzie pokój nr. 37 prawa swe zgłosili gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie ich z ich prawami.
VII. Co 20/35.

Toruń, dnia 4 lutego 1936 r.

Sąd Grodzki.

51. Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Bysławiu i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Bysław, karta 17, 320 na imię Antoniego Lubińskiego i Bysław karta 471 zapisana na imię Pawła Deji zostanie w drodze egzekucji na wniosek Stanisława Porożyńskiego dnia 29 maja 1936 r. o godz. 12 przed południem wystawioną na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem, pokój Nr. 10.

Nieruchomość składa się z domu mieszkalnego z podwórzem, chlewem, stodoły, ogrodu, roli, łąki, lasu i pastwiska o obszarze 17,32,20 ha przy 34.08 talarach czystego dochodu od gruntu i 75 marek wartości użytkowej budynkowej. Nr. matrykuły art. 13.270. Nr. 76 księgi podatku budynkowego.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8 maja 1933 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.
I K 40/32.

Tuchola, dnia 14 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

52. W sprawie upadłościowej nad majątkiem H. Grabowskiego w Grudziądzu wyznacza się termin końcowy na dzień 29 kwietnia 1936 r. godzina 10 przed Sądem Grodzkim w Grudziądzu pokój nr. 19.
3 N 1/29

Grudziądz, dnia 13 marca 1936 r.

Sąd Grodzki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych ogła-sza nieograniczony przetarg publiczny na wykona-
poznańskiego i pomorskieg. Przetarg obejmuje

Zesta

Liczba porządkowa	Województwo	Majątek	Powiat	Stacja kolejowa i odległość
1	POZNAŃSKIE	Trzebień	bydgoski	Kotomierz 2—3 klm
2		Łobżenica	wyrzyski	w miejscu wąskotorowa
3		Trzeboń	„	„ „
4		Czajcze	„	„ „
5		Pruclmowo-Zbyszewice	chodzieski	Margonin 6 klm
6		Gorzycko - Stare	międzychodzki	Międzychód 5 klm
7		Bolecin-Karna	wolsztyński	Bolecin 3½ klm
8		Zakrzew	jarociński	Witaszyce
9		Jaksice	inowrocławski	w miejscu
10		Pawłowice	jarociński	Żerków 4 klm
11		Czernin	„	Pleszew 7 klm
12		Dolanow	kępiński	Rychtal 7,5 klm
13		Dworzyszcze	„	„ 3,5 klm
14		Gralewo	międzychodzki	Głażewo 2,5 klm
15		Mościerzyce	kościański	Bieżyn 3 klm
16		Fałkowo	gnieźnieński	w miejscu
17		Młynkowo	czarnkowski	Jędrzejewo 5 klm
		Razem na terenie województwa poznańskiego		
1	POMORSKIE	Radzyń	grudziądzki	Radzyń 0,5 klm
2		Gołębiewko	„	„ 3,5 klm
3		Przęsławice	„	Szonowo Szl. 5 klm
4		Czeczewo	„	Radzyń 2,5 klm
5		Annowo	„	Niewałd 3,4 klm
6		Orle	„	Mełno 7 klm
7		Kitnówko	„	Bursztynowo 3,7 klm
8		Wielkie Lniska	„	Owczarki 4,7 klm
9		Szerokopas	chełmiński	Świętosław 2 klm

PRZETARGOWE

nie zabudowy gospodarstw powstałych z parcelacji rządowej w roku 1936 — na terenach województw zabudowę gospodarstw według zestawienia załączonego poniżej.

wienie

Rozbiórki		Nowa budowa															
		Osady 2—4 ha			Osady 8—12 ha					Osady ponad 12 ha							
		Dom M_0			Dom M_1		Budynki inwent. I_1			Dom M_2		Budynki inwent. I_2		Stodoła			
Ilość budynków	m^3	Drewniany	Murowany	Stodoła z ob. IS_0	Drewniany	Murowany	Drewniany	Murowany	Stodoła drewniana S_1	Drewniany	Murowany	Drewniany	Murowany	S_2 8 × 14	S_3 9 × 18		
—	—	11	—	11	41	2	41	—	41	—	—	—	—	—	3		
—	—	35	—	35	30	2	30	—	30	1	1	1	—	1	—		
—	—	—	—	—	16	—	16	—	16	—	—	—	—	—	—		
—	—	1	—	1	16	—	16	—	16	4	—	4	—	4	—		
17	18.723	4	—	4	23	3	—	23	23	1	1	—	1	1	—		
5	5.850	7	1	8	5	2	—	7	7	—	—	—	—	—	—		
—	—	19	—	19	15	—	15	—	15	3	—	3	—	3	—		
—	—	6	—	6	13	2	13	—	13	—	—	—	—	—	—		
—	—	9	—	9	14	—	14	—	14	—	—	—	—	—	—		
5	3.826	—	—	—	8	—	—	8	8	2	—	2	—	2	—		
1	532	1	—	1	3	—	3	—	3	—	—	—	—	—	—		
8	12 344	8	—	8	4	2	—	4	4	4	—	—	4	4	—		
—	—	—	—	—	2	—	—	2	2	6	2	—	6	6	2		
7	16 209	7	5	7	11	2	—	11	11	2	—	—	2	2	—		
5	620	4		4	2	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—		
—	—	3	—	3	14	3	14	—	14	1	—	1	—	1	—		
1	632	—	1	—	9	—	6	2	9	—	—	—	—	—	—		
		115	7	116	226	16	168	59	229	24	4	11	13	24	5		
—	—	3	—	3	7	1	7	1	7	4	1	4	1	4	—		
—	—	2	—	2	7	1	7	1	7	1	—	1	—	1	—		
—	—	—	—	—	4	—	4	—	4	4	1	4	1	4	1		
—	—	—	—	—	11	1	11	1	12	1	—	1	—	1	—		
—	—	7	—	7	17	2	17	2	17	3	—	3	—	3	—		
—	—	4	—	4	19	2	19	2	19	—	—	—	—	—	—		
—	—	2	—	2	5	—	5	—	5	—	—	—	—	—	—		
—	—	5	—	5	8	1	8	1	8	—	—	—	—	—	—		
—	—	3	—	3	11	1	11	1	11	—	—	—	—	—	—		

Liczba porządkowa	Województwa	Majątek	Powiat	Stacja kolejowa i odległość
10	POMORSKIE	Papowo - Biskupie	chełmiński	Wrocławki 4 klm
11		Linówiec	„	Kamlarki 1.5 klm
12		Grubno	„	Chełmno 2 klm
13		Leszcz - Pigża	toruński	Pigża na miejscu
14		Papowo — Toruńskie	„	Papowo-Toruńskie na miejscu
15		Gronowo - Gronówko	„	Turzno 3 klm
16		Kiełbasin	„	Mirakowo 4,2 klm
17		Cibórz	działdowski	Lidzbark 3 klm
18		Ciechanówko	„	„ 5 klm
19		Rynek	„	Hartowiec 7 klm
20		Wielki Łeck	„	Płośnica 7 klm
21		Dzierzno	brodnicki	Brodnica 13.3 klm
22		Opalenica	„	„ 8 klm
23		Pusta Dąbrówka	„	Małki 6 klm
24		Bartoszewice - Trzcianki	wąbrzeski	Płużnica 2.3 klm
25		Brzemiona	świecki	Tleń 5 klm
26		Nowe Krąplewice	„	Laskowice 4,6 klm
27		Smarzewo	„	Smętowo 1 klm
28		Płochocin	„	Warlubie 1,5 klm
29		Leźno	chojnicki	Łubnia 4 klm
30		Konarzynki	„	Chojnice 21,6 klm
31		Coldanki	„	Ogorzeliny 3,7 klm
32		Smętowo	starogardzki	Smętowo 1 klm
33		Czarlin	tczewski	Tczew 3 klm
34		Mały Klincz	kościerski	Kościerzyna 3 klm
35		Barniewice Tuchom.	kartuski	Osowa 5,7 i 2,5 klm
36		Leźno-Lniska	„	Leźno 1 klm
37		Wyczechowo	„	Somonino 5 klm
38		Połczyno	morski	Puck 4,8 klm
39		Krokowo	„	Krokowo 0.5 klm na miejscu
		Razem na terenie Województwa Pomorskiego		

Rozbiórki		Nowa budowa													
		Osady 2—4 ha			Osady 8—12 ha					Osady ponad 12 ha					
		Dom M_0		Stodoła z ob. IS_0	Dom M_1		Budynki inwent. I_1		Stodoła drewniana S_1	Dom M_2		Budynki inwent. I_2		Stodoła S_2	S_2
Ilość budynków	m²	Drewniany	Murowany		Drewniany	Murowany	Drewniany	Murowany		Drewniany	Murowany	Drewniany	Murowany	8 × 14	9 × 18
—	—	—	—	—	4	—	4	—	4	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	12	2	12	2	12	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	2	10	1	10	1	10	3	—	3	—	3	—
—	—	5	—	5	13	2	13	2	13	—	—	—	—	—	—
—	—	4	—	4	8	1	8	1	8	—	—	—	—	—	—
—	—	2	—	2	17	2	17	2	17	2	—	2	—	2	—
—	—	2	—	2	20	3	20	3	20	2	—	2	—	2	—
—	—	—	—	—	6	1	6	1	6	3	—	3	—	3	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	2	16	2	16	2
—	—	4	—	4	2	—	2	—	2	7	1	7	1	7	—
—	—	—	—	—	1	—	1	—	1	1	—	1	—	4	—
—	—	1	—	1	12	1	12	1	12	—	—	—	—	—	—
—	—	3	—	3	13	2	13	2	13	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	3	—	3	—	3	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	6	—	6	—	6	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	28	3	28	3	28	—	—	—	—	—	—
—	—	5	—	5	16	2	16	2	16	1	—	1	—	1	—
—	—	2	—	2	24	3	24	3	24	—	—		—	—	—
—	—	3	—	3	2	—	2	—	2	7	1	7	1	7	1
—	—	4	—	4	4	—	4	—	4	5	1	5	1	5	1
—	—	—	—	—	7	1	7	1	7	1	—	1	—	1	—
—	—	—	—	—	1	—	1	—	1	3	—	3	—	3	—
—	—	—	—	—	4	—	4	—	4	—	—	—	—	—	—
—	—	10	—	10	29	3	29	3	29	3	—	3	—	3	—
—	—	4	—	4	23	3	23	3	23	—	—	—	—	—	—
—	—	3	—	3	16	2	16	2	16	—	—	—	—	—	—
—	—	5	—	5	29	3	29	3	29	2	—	2	—	2	—
—	—	—	—	—	15	2	15	2	15	—	—	—	—	—	—
—	—	6	—	6	6	1	6	1	6	—	—	—	—	—	—
—	—	5	—	5	37	3	37	3	37	9	1	9	1	9	1
		96	—	96	457	50	457	50	457	78	8	78	8	81	6

Ministerstwo przewiduje możliwość całkowitego lub częściowego wykonania robót z materjałów własnych przedsiębiorcy, względnie z materjałów rozbiórkowych lub nowych — dostarczonych przez organa Ministerstwa.

Przedsiębiorca ma możność złożenia oferty na całkowitą zabudowę na terenie jednego z wymienionych województw, względnie na zabudowę jednego lub kilku osiedli (grupa obejmująca kilka lub kilkanaście gospodarstw) w jednej z miejscowości podanej w powyższem zestawieniu.

Oferty w kopertach podwójnych, zalakowanych bez firmy, z napisem „Oferta na wykonanie zabudowy gospodarstw powstałych z parcelacji rządowej w roku 1936" należy nadsyłać względnie składać do dnia 15 kwietnia 1936 r. do godziny 13-ej w Urzędach Wojewódzkich, które wydały podkłady przetargowe.

Publiczne otwarcie ofert stosownie do przepisów o oddawaniu państwowych dostaw — odbędzie się w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie (Senatorska Nr. 15) dnia 16 kwietnia 1936 r. o godzinie 12-ej.

Do oferty winien być dołączony kwit Kasy Skarbowej ze złożonego na rzecz Urzędu Wojewódzkiego wadjum gotówkowego w wysokości 3% od sumy całokształtu oferowanych prac względnie pokwitowanie Urzędu Wojewódzkiego ze złożonego wadjum w papierach —wartościowych, podług kursu ustalonego obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 14 września 1931 r. (Monitor Polski Nr. 231 z 7. X. 1931 r.) i obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 9. VII. 1934 r. (Monitor Polski Nr. 155, poz. 205).

Rysunki robocze 1 :50 i ślepe kosztorysy za zwrotem kosztów w sumie 5 złotych od poszczególnego budynku mieszkalnego i 4 złote od budynku inwentarskiego i stodoły (komplet 13 typów = 45 zł.) wpłaconych blankietem P.K.O. na Fundusz Obrotowy Reformy Rolnej Urząd Wojewódzki w Poznaniu Nr. konta 38.561 — otrzymywać można w referatach zabudowy Wydziałów Rolnictwa i Reform Rolnych w Urzędach Wojewódzkich w Poznaniu i w Toruniu — gdzie będą również wyłożone do wglądu przepisy Ministerstwa Robót Publicznych L. XVI. 1333/30 „o oddawaniu państwowych dostaw i robót" oraz „ogólne warunki budowy" — zatwierdzone przez Ministerstwo Robót Publicznych z dnia 24. IV. 1928 r. L. I-1067 i uzupełnione w dniu 28 maja 1929 r. L. I-1576. Tam też można zasięgać wszelkich informacyj technicznych w sprawach przetargu.

Zamierzający oferować wykonanie robót winien się zgłosić osobiście lub przez uprawnionego zastępcę w odnośnym Urzędzie Wojewódzkim, jak wyżej i przedłożyć swą kartę rzemieślniczą zaopatrzoną zaświadczeniem odnośnego Starostwa, iż właściciel karty uprawniony jest na podstawie noweli do prawa przemysłowego z dnia 10. III. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz 350, art 145, ust 4) do samodzielnego wykonania rzemiosła mularskiego i ciesielskiego w zakresie prowadzenia robót budowlanych wyszczególnionych w art 333 i 334 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. II. 1928 r., o Prawie Budowlanem i Zabudowie Osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23 z r. 1928), przyczem przedsiębiorcy nie mogący się wykazać uprawnieniami jak wyżej — nie mogą otrzymać podkładów przetargowych.

Oferty złożone po oznaczonym terminie, jak również niezawierające dowodów złożenia wadjum oraz sporządzone na nieoryginalnych formularzach przetargowych, wydawanych przez Urzędy Wojewódzkie jak wyżej, rozpatrywane nie będą.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zastrzega sobie prawo dowolnego uznania i wyboru oferty — bez względu na wysokość oferowanej sumy, oddanie robót w całości lub części, skreślenie niektórych pozycyj kosztorysowych — zwiększenia lub zmniejszenia ilości projektowanych do zabudowy objektów, częściowego dostarczenia materjału własnego, nowego lub rozbiórkowego, jak również nie skorzystania z żadnej oferty i unieważnienia przetargu — bez podania powodów. Oferty nieprzyjęte pozostaną bez odpowiedzi.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przewiduje podpisanie umów przez Urzędy Wojewódzkie w Poznaniu i w Toruniu z tem, że stodoły winny być wykończone i oddane do użytku w terminie nie później jak do dnia 1 sierpnia b. r., całkowita zaś zabudowa do 1 października 1936 r.

L. Krawulski,
Dyrektor Departamentu Urządzeń Rolnych.

OGŁOSZENIE
w sprawie uprawnienia na zakład elektr. w Jastarni.

Stosownie do postanowień rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1931 r. w sprawie uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie lub rozdzielanie energji elektr. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 928), Urząd Wojewódzki ogłasza, iż wpłynął do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wniosek Zarządu Gminnego w Jastarni gm. Hel pow. morskiego o udzielenie uprawnienia rządowego w myśl art. 1 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. w brzmieniu podanem w obwieszczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 25 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 98) na przesyłanie energji elektrycznej z elektrowni w Juracie lub z innych zakładów wytwórczych mających prawo zbytu energji elektrycznej na półwyspie Hel oraz przetwarzania i rozdzielania energji elektrycznej w celu zawodowego zbytu na obszarze objętym dzisiejszemi granicami osiedla Jurata oraz miejscowości Jastarnia-Bór i Kuśnica na półwyspie helskim, a mianowicie od granicy terenów wojskowych przyległych do Juraty aż do granicy między Chałupami a Kuśnicą.

Czas trwania uprawnienia miałby wynosić 40 lat. Celem umożliwienia interesowanym zapoznania się z projektem uprawnienia rządowego i wypowiedzenia się, czy powstanie projektowanego zakładu elektrycznego przesyłowo-rozdzielczego w celach wyżej określonych jest pożądane ze względu na miejscowe interesy gospodarcze i czy nie naruszy ono intere-

sów publicznych lub praw osób trzecich, akta wniosku zostają wyłożone do przejrzenia przez interesowanych w lokalu Starostwa Powiatowego w Wejherowie, oraz w Urzędzie Wojewódzkim pokój nr. 11.

Ewentualne zarzuty, zastrzeżenia wzgl. żądania należy zgłaszać na piśmie w dwóch egzemplarzach do Urzędu Wojewódzkiego w terminie miesięcznym licząc od dnia ogłoszenia.

Toruń, dnia 1 kwietnia 1935 r.

Za Wojewodę:
(—) Barciszewski, radca woj.
p. o. Naczelnika Wydz. Przemysłowego.

Ogłoszenie Komunalnej Kasy Oszczędności w Kościerzynie.

Drugie ogłoszenie.

Stosownie do art. 60 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. Ust. 95 poz. 860) i Dekretu Ministerstwa Skarbu Nr. D. II 25174/4/35 z dnia 30 stycznia 1936 r. zawiadamia się osoby zainteresowane o:

Otwarciu z dniem 22 lutego 1936 r. likwidacji Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kościerskiego w Kościerzynie ulica 3 Maja nr. 2 (Likwidację uchwalono przez Radę Powiatową w Kościerzynie dnia 12 listopada 1935 r. i wpisano do rejestru handlowego w Sądzie Okręgowym w Chojnicach dnia 22 lutego 1936 r. w dziale A nr. 21).

W związku z powyższem wzywa się wszystkich wierzycieli Kasy do zgłoszenia ich wierzytelności likwidatorom Kasy najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od daty trzeciego i ostatniego ogłoszenia.

Jednocześnie zawiadamia się wierzycieli Kasy, że na mocy powołanego wyżej Rozporządzenia i Dekretu a w szczególności stosownie do art. 65 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o kasach oszczędności ogłoszonem w Dzienniku Ustaw Nr. 95, poz. 860.

1) Z datą otwarcia likwidacji postępowanie egzekucyjne przeciwko Kasie Oszczędności nie może być wszczynane, a wszczęte ulegną umorzeniu, wszelkie zajęcia dokonane przed otwarciem likwidacji same przez się upadają.

2) Żaden wpis hipoteczny na nieruchomościach Kasy nie może być uzyskany w czasie trwania likwidacji.

3) Pozatem otwarcia likwidacji nie zawiesza biegu wszczętych i nie tamuje możności wszczynania przeciwko Kasie spraw sądowych.

Kościerzyna, dnia 29 lutego 1936 r.

Likwidatorzy Kasy:
Józef Kamiński,
burmistrz miasta Kościerzyny
Juljan Rogaczewski,
wicedyrektor Komunalnej Kasy Oszczędności pow. kość. w Kościerzynie.

Ogłoszenie o przetargu.

Więzienie w Wejherowie ogłasza przetarg nieograniczony na jednorazową lub częściową dostawę w okresie od 10. IV. 1936 r. do 15. VI. 1936 r. następujących produktów: cukru 200 kg, pieprzu 10 kg, liści laurowych 5 kg, soli 1500 kg, cebuli 500 kg, pietruszki 200 kg, marchwi 500 kg, buraków 1000 kg, pęczaku 500 kg, grochu żółtego 600 kg, grochu zielonego 600 kg, żyta 10.000 kg, słomy 4.000 kg.

Oferty na wyszczególnione artykuły należy przesłać pod adresem więzienia w Wejherowie w zapieczętowanych i zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na artykuły żywnościowe" do dnia 8 kwietnia 1936 r. godz. 10.

Do oferty należy dołączyć próbkę oferowanych artykułów.

Wszystkie artykuły winny być w I-szym gatunku ceny podane loco magazyn więzienia w Wejherowie.

Więzienie zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, dodatkowego ustnego przetargu oraz zwiększenia lub zmniejszenia dostawy.

Do ofert należy dołączyć kwit Kasy Urzędu Skarbowego w Wejherowie na złożone w tej Kasie na r-ku bieżącym Nr. 12 (Sumy depozytowe) wadjum wysokości 3% wartości oferowanych produktów.

Oferty bez kwitu Kasy Skarbowej na złożone wadjum, nie będą rozpatrywane.

Wszelkich informacyj udziela Dział Gospodarczy więzienia w Wejherowie codziennie oprócz niedziel i świąt od godz. 8 do 15-tej.

Wejherowo, dnia 18 marca 1936 r.

Naczelnik więzienia:
(—) Jan Olech.
Kom. Str. Więz.

Ogłoszenia o zaginięciu dokumentów.

1. Bruno Klustek i Marta Fabiszewska, zamieszkali w Toruniu zgłaszają zagubienie dowodu rejestracyjnego samochodu PM 55006.

2. Józef Jopek, zamieszkały w Kosowie powiatu świeckiego, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Grudziądz.

3. Czesław Olejniczak, zamieszkały w Serocku, powiatu świeckiego, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Grudziądz.

4. Stefan Męclewski, zamieszkały w Toruniu zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia Serja E Nr. 173565.

5. Jan Stolarz, zamieszkały w Dąbrówce, powiatu starogardzkiego, zgłasza zagubienie zaświadczenia wojskowego kategorji A wydanego przez Komisję poborową w Starogardzie.

6. Mateusz Karbowski, zamieszkały w Krzemieniewie powiatu lubawskiego, zgłasza kradzież dowodu tożsamości konia Serja E Nr. 163626.

7. Władysław Górski, zamieszkały w Pelplinie, zgłasza zagubienie zaświadczenia wojskowego, wydanego przez P.K.U. Grudziądz.

8. J. Maliszewski, zamieszkały w Skórczu, powiatu starogardzkiego, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej

9. Józef Łaczkowski, syn Jana zamieszkały w Bydgoszczy zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Bydgoszcz.

10. Zgromadzenie S.S. Pasterek w Jabłonowie, zgłasza zaginięcie dowodu tożsamości konia Nr. 928324.

11. Zaginęły dowody tożsamości koni Serja A Nr. 720512 i Serja A Nr. 646774 wystawione na nazwisko Antoniego Kucharskiego z Zelgoszczy.

12. Józef Tyloch, zamieszkały w Bielawkach, powiatu tczewskiego zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Starogard.

13. Józef Turzyński, zamieszkały w Bączku, powiatu kościerskiego, zgłasza zagubienie zaświadczenia wojskowego wydanego przez P.K.U. Kościerzyna.

14. Skradziono książeczkę wojskową oraz kartę mob. wydaną przez P.K.U. Lublin na nazwisko Romana Messalskiego.

15 Jerzy Resmer, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Toruń.

16. Józef Gutkowski, zamieszkały w Ostrowy-Bryńsk, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez PK.U. Toruń.

17. Adam Majorkowski, zamieszkały w Mirotkach, zgłasza zagubienie legitymacji Nr. 212 wydanej dnia 11 kwietnia 1935 r. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego.

18. Zagubiono dowód osobisty Nr. B/4 wydany dnia 5 sierpnia 1935 r. przez Zarząd Gminny w Podwiesku, oraz poświadczenia obywatelstwa polskiego wydane przez Starostwo powiatowe chełmińskie dnia 20 lipca 1935 r. na nazwisko Ferdynanda Ottona Blondzińskiego.

19. Józef Pestka, zamieszkały w Tucholi, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości motocykla Nr. 34789 serja A.

20. Piotr Lewandowski, zamieszkały w Wąbrzeźnie, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Toruń.

20. Zenon Antkowiak, zamieszkały w Toruniu, zgłasza kradzież książeczki wojskowej wydanej przez 7 p.a.c. w Poznaniu.

21. Anastazy Warszewski, zamieszkały w Nowemmieście, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez PK.U. Grudziądz.

22. Wacław Szwajczewski, zamieszkały w Liznowie powiatu toruńskiego, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Toruń, oraz dowodu tożsamości konia Serja A Nr. 643070.

23 Franciszek Chojnacki, zamieszkały w Skąpem, powiatu toruńskiego, zgłasza kradzież książeczki wojskowej oraz karty mob. wydanych przez P.K.U. Toruń.

24. Dnia 27 lutego 1935 r. zagubiona została legitymacja szkolna Nr. 27 wystawiona przez Szkołę Rzemieślniczą w Działdowie na nazwisko Wacława Ludwiczaka.

25. Sołtys wsi Wólka Szczytyńska, gminy Wielka Głusza, powiatu koszyrskiego, zagubił dnia 14 lutego 1936 r. owalną pieczęć z napisem: „Sołtys wsi Wólka Szczytyńska, gm. Wielka Głusza, pow. koszyrskiego.

26. Zaginęła legitymacja urzędowa Nr. 790 wystawiona dnia 30 kwietnia 1935 r. przez Komendę Wojewódzką Policji Państwowej w Toruniu na nazwisko Adama Liberę.

27. Józef Ziółkowski, zamieszkały w Kryszynach, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej oraz karty mob. wydanej przez P.K.U. Grudziądz.

Adres redakcji i administr. „Pom. Dziennika Wojewódzkiego": Urząd Wojewódzki Pomorski, Toruń, telefon Redakcji 14-95, Administracji 10-68. — Prenumerata: za rok 18,— zł, za kwartał 5,— Cena niniejszego numeru 1,— zł. Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy. — Prenumeratę należy zamawiać bezpośrednio tylko w Administracji. Wszelkie należności winny być wpłacane na konto czekowe P. K. O. Nr. 211961.

Czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A w Toruniu, tel. 1097.